

РЕШЕНИЕ

№ 148

гр. Благоевград , 21.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ** в публично заседание на шестнадесети юли, през
две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Маргарита Коцева
Членове:	Илияна Стоилова Величка Пандева

при участието на секретаря Мария Миразчийска
в присъствието на прокурора Николина Георгиева Сачкова (ОП-Благоевград)
Окръжна прокуратура - Благоевград
като разгледа докладваното от Илияна Стоилова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211200600547 по описа за 2021 година

Производството пред Благоевградски окръжен съд е образувано по жалба от
подсъдимия В. ЦВ. М. и по протест от РП-Благоевград, ТО-Петрич срещу присъда № 8246
от 27.05.2021 год. по н.о.х.д. № 85/2021 г. по описа на Районен съд – Петрич.

Оплакването в жалбата е само за несправедливост на наказанието, поради отказа да
се приложи чл. 55 от НК, въпреки наличието на многобройните смекчаващи отговорността
обстоятелства, каквито са: влошеното здравословно състояние на дееца, направеното
признание, връщането на вещите и значително по-ниската им стойност в сравнение с
минималната заплата /последното обстоятелство се изтъква и като определящо случая за
маловажен/.

Протестът е с искане за осъждането на М. за по-тежко наказуемото престъпление
по чл.196, ал.1, т.2 от НК, за което е измененото обвинение, и за увеличаване на наказанието
съобразно това.

Представителят на ОП-Благоевград пледира за основателност на протеста, защото
кражбата, извършена при условията на опасен рецидив е квалифицирана и поради начина
на изпращане – при повреждане на механизма на прозореца, основано на непосредствените
показания на Б. М., и за неоснователност на жалбата, тъй като смекчаващите отговорността
обстоятелства не са многобройни.

Защитникът на подсъдимия – адв. Ч. сочи, че искането от протеста не е съобразено
с доказателствата, поради което и няма основание за преквалификацията.

Подсъдимият настоява да не се приеме за доказано разбиване на прозореца, а от
там и да се увеличи наказанието му, а то да се намали, защото е болен.

*Благоевградският окръжен съд, след като извърши цялостна проверка на
атакуваната присъда, намери следното:*

Въззивният състав констатира непълнота в мотивирането на проверяваната присъда, която е съществена, защото правният извод за оправдаване е направен въз основа на факти, които не са приети за доказани. Не са част от фактите, тези за начина по който е осъществено отнемането - че подсъдимият е влязъл в къщата на чичо си и че това е станало през незатворен прозорец. Пропускът очевидно се дължи на препис на обвинителния акт, защото тези факти не са сред обвинителните. Поради допуснато изменение на обвинението за по-тежкото наказуемо престъпление изрично е допълнено, че то се основава на факта на повреждането на заключващия механизъм на прозореца, от който е влязъл подсъдимия, поради което и поне няма непълнота на обвинението, обосноваваща нарушаване на едно от основните права на подсъдимия по чл. 55 от НПК – правото му да научи в какво е обвинен.

Мотивите имат и съществена непълнота за анализирането на доказателствата, тъй такъв не е направен, а е заменен от декларацията за безпротиворечивост, макар, че е констатирано същественото противоречие между прочетените и непосредствените показания в хода на съдебното следствие, което е от съществено значение за начина на извършаване на противоправното отнемане. Такъв подход на анализиране не е допустим и относно обосноваването на авторството на кражбата, защото поне трябва да се обоснове подкрепеност на признанието. Неизрядното мотивиране обаче не обоснова пълна липса на мотиви, защото все пак е ограничено до факти за оправдаването.

Въззивният съд приема за доказани следните факти:

Подсъдимият В. ЦВ. М. е племенник на св. Б. М.. Поради това той знаел, че чичо му имал в къщата си в с.Ч. цветен телевизор и лаптоп. На 03.11.2020 год. след като се уверил, че чичо му не си е у дома, с нает таксиметров автомобил, управляван от св. К.П., който познавал подсъдимия, пристигнал до къщата. Влязъл в нея през незатворен прозорец на първия етаж и взел телевизор „Самсунг“ с дистанционно управление /чиято пазарна стойност е 200 лева/ и лаптоп „HP“ модел 620 /на стойност от 80 лева/, които оставил в автомобила. Св. П. го превозил от селото до С.. В града в автомобила са качил и св. С.Д., тъй подсъдимият го помолил да го придружи до заложна къща, за да ползва личната му карта. Димитров и подсъдимият слезли пред „З.к. П.“, като водачът П. останал да ги изчака.

В заложната къща приели само телевизора, за което бил издаден заложен билет срещу заем от 70 лева, издаден на името на С.А.Д..

Димитров и подсъдимият, който носел лаптопа, слезли от таксито в ромската махала в С..

Късно същия ден Б. М. се прибрал в жилището си и установил липсата на телевизора и лаптопа, поради което и подал оплакване в РУ Петрич.

От служител на заложната къща на разследващия е предаден процесния телевизор, който по-късно бил върнат на собственика му. Върнат му е лаптопът, тъй като подсъдимият доброволно го предал.

На записа от охранителните камери в заложната къща вещо лице е разпознало, че е заснет подс.М..

Подсъдимият по време на предишното му лишаване от свобода три пъти е постъпвал за лечение в СБАЛЛС на дископатия, артериална хипертония и симптоматична епилепсия, като последното значително е повлияло състоянието му и на 15.05.2019 год. е изписан с подобрение без значими оплаквания. Задържан е под стража в настоящето наказателно производство от 06.11.2020 год. и към 16.07.2021 год. продължителността му е 8 месеца и 10 дни.

Доказано е извършаването на двукратно отнемане и неговия предмет, както и авторството му. Доказателственият стандарт е изпълнен от единството, което се образува от признанието на подсъдимия, че той е взел точно тези вещи от дома на чичо му без негово съгласие, от личните възприятия на св. П., че именно подсъдимият е този, който е влязъл в къщата в с. Ч. и е изнесъл от там телевизор и лаптоп, от знанието на св. С.Д., че неговият познат М. е оставил в залог телевизора в заложната къща, респ. от данните, че у фактическа

власт на последния се е намирал и лаптопа, който след това е предал на разследващия полицаи, като и от записаната информация от охранителната камера.

За начина на отнемането на вещите в събраните гласни доказателства съществува съществено противоречие, създадено от различите твърдения на този, от чието владение са отнети, защото в прочетени му показания Б. М. е посочил, че преди да напусне къщата си е оставил прозореца на първия етаж леко отворен, за да се проветрява, а в последствие твърди, че го е заключил с райберче, което намерил счупено паднало на пода. Верни са показанията на пострадалия пред съдия в досъдебното производство, не само защото те са дадени 2 дни след установяването на кражбата, но и защото непосредствените имат характер на предположение, че винаги заключава, когато излиза. Най-същественят довод за тази преценка е този, че само прочетените показания са подкрепени от другите доказателства, а това са само обясненията на подсъдимия, защото пък липсват други негласни – не е направен оглед на местопрестъплението, фиксиращ падането на райбера, или поне съществуването на допълнителен механизъм за затваряне на прозорците въобще.

Поради това и лишен от доказателствена опора се оказва правният извод от протеста, че кражбата е квалифицирана поради начина на осъществяване на отнемането – чрез повреждането на преграда, здраво направена за защита на имот, респ. правилно е оправдаването за наличието на квалифициращия признак по чл. 195, ал.1, т.3 от НК. И въззивната инстанция не влоши положението на подсъдимия с прилагането на закон за по-тежко наказуемото престъпление по чл. 196, ал.1, т.2 от НК, водещ до увеличаване на наказанието /последното е поискано само като последица, но не и като самостоятелно основание, поради което и се прима, че няма съответен протест за това/.

Кражбата не е маловажен случай по смисъла на чл. 95, т.9 от НК поради това, че високата лична обществена опасност на този, който я е извършил, е пречка да се приеме, че обществената опасност на конкретната е по-ниска в сравнение с обикновените случай на това престъпление, поради което и правната ѝ квалификация не е на по-леко наказуемото престъпление по ал.3 на чл. 194 от НК.

Извършването на кражба по чл. 194, ал.1 от НК от деец в условията на опасен рецидив в първата му хипотеза – тази на чл. 29, ал.1, б „а“ от НК /приложим поради това, че от изтърпяването на предишното наказание - това определено по ЧНД № 1415/2013 год., като общо увеличено за съвкупност от престъпления с продължителност от 5 години - до дата на престъплението не са били изминали 5 години, съгласно изричната справка на стр. 112 от ДП той е освободен от затвора на 04.10.2019 год./, определя наказването му с предвиденото в чл. 196, ал.1, т.1 от НК наказание – с лишаване от свобода минимум от две години.

Слизането под него по силата на чл. 55, ал.1, т.1 от НК, което е поискано с жалбата на подсъдимия, не е основателно, защото ниската стойност на вещите, връщането им на собственика им /принос, за което подсъдния има лично само за лаптопа/, влошеното му здравословно състояние, за което пък е проведено успешно лечение, и признанието му правят извършеното от него по-малко укоримо, но не и дотам, че и най-лекото предвидено наказание да се оказва прекомерно тежко, тъй като се наказва поредното му престъпление, извършено по-малко от година след изтърпяването на лишаване от свобода за дълъг срок. Значителното обаче надделяване на смекчаващите отговорността обстоятелства над единственото отегчаващо – предишните 2 осъждания /толкова, защото последното осъждане за съвкупността от 4-те отделни престъпления не се включва, тъй като то определя опасния рецидив, а от оставащите 6 съдебна акта се формират две осъждания, поради това, че се касае до две съвкупности от престъпления/ налага определянето на срок на лишаването от свобода в предвидения му минимум от 2 години, поради което и наказанието следва да се намали от 3 на 2 години.

Мотивиран от горното и на основание чл. 337, ал.1, т.1 от НПК, Съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда № 8246 от 27.05.2021 год. по н.о.х.д. № 85/2021 г. по описа на Районен съд – Петрич като намалява наложеното на подсъдимия В. ЦВ. М. наказание лишаване от свобода от 3 /три/ на 2 /две/ години.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

На основание чл. 340, ал.4 от НПК да се изпрати незабавно препис от него на ОП-Благоевград.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____